

и нѡвото, защо вѣтхото безчѣинно са пре-
 дѣваше, а нѡвото благочѣинно: Оновѣ много-
 лѣтно, а това ѣдиноелѣтно: въ Оновѣ нера-
 зумѣваха щото четѣтъ, а въ това разумѣ-
 ватъ: (разнствіе воистинѣ голѣмо!) нѡ сѡсѣ
 сичкитѣ тѣѣ добринѣ това сѣмъ са ѡбѣща-
 ва, да са научатъ дѣцѣта сѣмъ да прочѣ-
 татъ и да пишѣтъ. (и то не ѣ малко!) И
 Болгарската Граммѣтика ѣ полѣзна въ това
 врѣма сѣмъ на Оніѣ който ишатъ да пре-
 вѡждатъ или да списѣватъ: нѡ ако ѣ воз-
 мѡжно прѡстытѣ, или ако не прѡстытѣ, а
 то или старитѣ който рѣкохѣме чи разумѣ-
 ватъ Славѣнски, или прѡстѣ дѣцѣта, който
 излѣзатъ ѡ Взаимноучителната школа то-
 кѡ като научатъ и прекѣратъ Граммѣтика-
 та, да начнатъ и да превѡждатъ, добрѣ: а
 коли старитѣ рѣчатъ чи нѣматъ врѣма, защо-
 то свѣтовнитѣ и кашнитѣ имъ попечѣнѣ
 не имъ до пѣшатъ, а дѣцѣта рѣчатъ чи
 незнаѣтъ ѡ кой ѣзыкъ да пишѣтъ и пре-
 вѡждатъ, и Онѣ си ѡстава на тоѣ часъ ма-
 лополѣзна. ѡставаѣме сегѣ сѣмъ на прѡстѣ
 що са превѣдени книги: нѡ тѣѣ са совсѣмъ
 малѣ: